

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/305/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617202138
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617202138.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudkýň JUDr. Slávkky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej, v spore žalobcov: 1/ M. I., G.. XX.X.XXXX, I.Č. X/XX, A. G. Z., 2/ GEOKAN, s.r.o., Markušovská cesta 1, Spišská Nová Ves, IČO: 36 595 578, právne zastúpení JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou, Advokátska kancelária, Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves, proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s. r. o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, 2/ Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Branislava Máčaja, s. r. o., so sídlom Bajkalská 5, 831 04 Bratislava, o náhradu škody vo výške 10.000 € s prísl., o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 7Csp/47/2017-238 z 20. mája 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj súd) prerušil konanie do právoplatného ukončenia veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ v Spišskej Novej Vsi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-126/2-VYS-SN-2016 a veci vedenej Prezídium Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúre, Národnej jednotke finančnej polície, Expozitúre Stred, Banská Bystrica pod ČVS: PPZ-735/NKA-FP-ST-2017.

2. Vychádzal z toho, že z dôkazných listín predložených žalobcami zistil, že v tej istej veci, ktorá je predmetom žaloby, prebieha na základe trestného oznámenia žalobcov vyšetrovanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu na Okresnom riaditeľstve PZ v Spišskej Novej Vsi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-126/2-VYS-SN-2016. Za použitia ustanovení § 162 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 193 C.s.p. súd uznesením zo dňa 1. 3. 2018 konanie prerušil do právoplatného ukončenia veci vedenej na OR PZ v Spišskej Novej Vsi pod vyššie uvedeným číslom. Rozhodol tak potom, čo na výzvu súdu žalovaní s prerušením vyjadrili súhlas.

3. Žalovaný v 1. rade sa k odvolaniu písomne nevyjadril. Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prerušenie konania považuje za odôvodnené, keďže bez znalosti záverov a zistení orgánov činných v trestnom konaní v danej veci, konkrétne bez znalosti skutkového stavu, t. j. akým spôsobom malo dôjsť k údajnému podvodu, nie je možné objektívne určiť ani subjekty zodpovedné za škodu, ktorá údajne žalobcom vznikla. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/204/2018 zo dňa 27. 9. 2018 bolo uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Súd druhej inštancie v odôvodnení zrušujúceho uznesenia okrem iného uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko nie je z neho zrejmé, z akého dôvodu rozhodnutie v predmetnej veci závisí od ukončenia trestného stíhania a od zistenia, či žalobcom v tomto konaní označené pasívne legitimované subjekty sa dopustili zločinu, pre ktoré je voči ním vedené predmetné trestné stíhanie, a že trestné stíhanie bolo začaté vo veci, nebolo

však začaté voči konkrétnym osobám, resp. voči žalovaným v 1. a 2. rade. Úlohou súdu bolo v ďalšom posúdiť, či sú, alebo nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Súd zo správy ďalej zistil, že v predmetnom vyšetrovacom spise ČVS:PPZ-735/NKA-FP-ST-2017 prebieha vyhodnocovanie znaleckých posudkov, a to aj v spojitosti s trestnou vecou ČVS:PPZ-1018/NKA-FP-ST-2018, kde je možné predpokladať, že po ich následnom vyhodnotení a vykonaní nutných procesných úkonov dôjde k postupu podľa § 206 Trestného poriadku proti viacerým osobám vo viacerých trestných veciach doposiaľ vedených na rôznych súčastiach policajného zboru, tak, ako to bolo uvedené. Za účelom správneho posúdenia návrhu na prerušenie konania súd vytýčil termín na deň 27. 3. 2019, na ktorom pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu predložila súdu zápisnicu o výsluchu svedka z vyšetrovacieho spisu PPZ NAKA sp. zn. PPZ-735/NKA-FP-ST-2017 svedka M.. M. K.. S poukazom na predmetnú dôkaznú listinu zotrvala na tvrdení, že v danom prípade nie je dôvod na prerušenie konania, nakoľko z uvedenej zápisnice vyplýva, že ani zistením páchatelov, ktorí sú, resp. budú za tam uvedený skutok zodpovední, žalobcovia majú zato, že nič to nemení na veci, konkrétne na zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade za spôsobenú škodu žalobcom. V závere svojho stanoviska uviedla, že pokiaľ by páchatelom v trestnom konaní bola dokázaná zodpovednosť za spôsobenú škodu žalobcom, žalovaní si majú vymáhať od nich náhradu škody ako regres (s tvrdením teda, že súd má predmetnej žalobe vyhovieť, nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade sú zodpovední za škodu, ktorá žalobcom vznikla). Súd sa oboznámil s obsahom predmetnej zápisnice, teda s výpoveďou svedka M.. M. K., z ktorej vyplýva, že on bol tým subjektom, okrem ďalších ním označených/ ktorý spôsobil preukázateľne škodu žalobcom svojim protiprávnym konaním, ku ktorému protiprávnemu konaniu sa aj sám doznal. Pokiaľ teda žalobcovia naďalej zotrvalujú na žalobe a tvrdia, že za škodu sú zodpovední len žalovaní v 1. a 2. rade, súd v danom prípade má zato, že jednoznačne je tu preukázateľný dôvod na prerušenie konania, nakoľko od ukončeného predmetného trestného stíhania bude závisieť, či okrem žalovaných v 1. a 2. rade sú spoluzodpovední za spôsobenú škodu aj ďalšie subjekty. Do vyriešenia tejto otázky nie je možné, aby súd vo veci zákonne rozhodol, pričom sa súd nestotožňuje so zjednodušeným tvrdením právneho zástupcu žalobcu, že následne si žalovaní v 1. a 2. rade majú vymáhať v budúcnosti regres od M.. M. K.. Žalovaný v 1. rade navrhol konanie prerušiť. Právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že len na základe výsledkov trestného konania bude možné zistiť, kto nesie právnu zodpovednosť za uvedený skutok a kto svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu. Mal za to, že z doterajších dôkazných listín predložených právnu zástupkyňou žalobcov je zrejmé, že práve v predmetnom vyšetrovacom konaní sa rieši otázka, či žalobcovia, alebo iná zodpovedná osoba sa prihlásila do ich internetbankingu a následne urobila ďalšie prevody, ktoré žalobca v 1. rade spochybnil. Toto považuje za kľúčovú otázku a má za to, že nie je v možnostiach civilného súdu túto otázku vyriešiť.

6. Citoval súd aj §§ 162, 193 CSP a dôvodil, že sa s takýmto konštatovaním žalobcov nestotožňuje, a tak ako už uviedol v odôvodnení pôvodného uznesenia má za to, že stanovisko žalobcov je v rozpore so zisteniami súdu v predmetnom vyšetrovacom konaní, a to nielen ktoré bolo vedené na OO PZ v SNV, ale ako vyplýva z dopĺňujúceho šetrenia hlavne zo zistenia vo vyšetrovacím konaní vedenom na PPZ NAKA v Banskej Bystrici ČVS: PPZ-735/NKA-FP-ST-2017. Súd má za to, že v predmetnom trestnom konaní už v terajšom jeho štádiu vyšli najavo skutočnosti, z ktorých bude môcť možné vyvodiť, kto je zodpovedný za daný skutok, následkom ktorého vznikla žalobcom škoda. Súd mal zato, že rozhodnutie v prejednávanej veci závisí od otázky, teda od zistenia, či v tomto konaní žalobcom označené pasívne legitimované subjekty sa dopustili zločinu, pre ktorý ním vedené predmetné trestné stíhanie. Túto otázku súd v občianskoprávnom konaní nie je oprávnený riešiť. Od ukončenia trestného stíhania závisí právne posúdenie v danej veci, nakoľko bez vyriešenia tejto otázky súd nemôže rozhodnúť, či žalobcom označení žalovaní sú subjektmi, ktoré spôsobili žalobcovi škodu, ktorej náhrady sa žalobcovia v tomto konaní domáhajú, resp. či nie je daná spoluzodpovednosť ďalších pas. leg subjektov za vyšetrovaný skutok. Bez znalosti záverov a zistení orgánov činných v trestnom konaní, konkrétne bez znalostí skutkového stavu, t. j. akým spôsobom malo dôjsť k údajnému podvodu, nie je možné objektívne určiť subjekty zodpovedné za škodu, ktorá údajne žalobcom vznikla. Súd zastáva názor, že v trestnom konaní už toho času začaté znalecké dokazovanie bude mať v tomto prípade nespochybniteľný význam aj pre konanie o náhradu škody, ktoré je vedené v občianskom súdnom konaní. Na základe uvedeného súd má zato, že v danom prípade je daný zákonný dôvod na obligatórne prerušenie konania, pričom súd takto opakovane rozhodol tentoraz na návrh žalovaného v 1. rade, so súhlasom žalovaného v 2. rade v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

7. V podanom odvolaní žalobcovia navrhli zrušiť predmetné uznesenie. V odvolaní uviedli:

Zo zápisnice z výsluchu svedka M. M. K. (ktorý v trestnej veci vedenej na PPZ NAKA pod ČVS: PPZ-1018/NA-FP-ST-2018 vystupuje v procesnom postavení obvineného) jednoznačne vyplýva, že tí, ktorí sa prihlásili do internetbankingu žalobcu 1/ a tí, ktorí následne zrealizovali pochybné transakcie s určitou neboli žalobcovia. Rovnako tak zo zápisnice z výsluchu menovaného vyplýva, že k pochybeniu, či už z nedbanlivosti alebo úmyselne (forma zavinenia je pre toto súdne konanie irelevantná), došlo aj na strane zamestnanca spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktorý, ak by nevydal neznámej osobe novú SIM kartu, žalobcom by škoda nikdy nevznikla. Žalovaný 2/ v jednom zo svojich vyjadrení uviedol, že zamestnanec spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vo všeobecnosti je povinný vykonať pri každom svojom úkone riadnu identifikáciu zákazníka, a to prostredníctvom identifikačného dokladu (občianske preukaz, pas, apod.), kde zároveň overuje na stránke Ministerstva vnútra SR, či uvedený identifikačný doklad je platný. Ak sa páchatel' v tomto prípade preukazoval sfalšovaným dokladom - potvrdením o strate občianskeho preukazu, tým viac mal zamestnanec žalovaného 2/ požadovať od tejto osoby ďalší identifikačný doklad, alebo si preveriť skutočnosť straty občianskeho preukazu na stránke Ministerstva vnútra SR. Existuje množstvo bezpečnostných mechanizmov, ktoré dokonca v rámci svojej politiky spoločnosť Orange Slovensko, a.s. na ochranu svojich zákazníkov deklaruje, ako mohol zamestnanec žalovaného 2/ predísť vydaniu novej SIM karty inej osobe než majiteľovi telefónneho čísla. Nemožno tu teda hovoriť o žiadnom uvedení zamestnanca do omylu. Taktiež možno na základe tejto výpovede jednoznačne konštatovať, že žalobcovia nijako neprispeli (ani svojou nezodpovednosťou) k vzniku škodovej udalosti. Naopak možno tu tretia strana hovoriť o sofistikovanej činnosti organizovanej skupiny ľudí, pričom konkrétny prípad realizácie pochybných transakcií nie je jediným prípadom na Slovensku. Vzhľadom na uvedené sa žalobcovia s dôvodmi prerušenia nestotožňujú a tvrdia, že vykonávané znalecké dokazovanie a vyšetrovanie v rámci trestného konania nemá význam pre konanie o náhradu škody, pretože všetky predpoklady nároku podľa § 420 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka boli zo strany žalovaných naplnené, a to protiprávne konanie, vznik škody a existencia príčinnej súvislosti medzi nimi. V zmysle uvedeného žalobcovia majú za to, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania o náhradu škody. Prítom žalobcovia zdôrazňujú, že za vznik škody sú zodpovední žalovaní, ktorú spôsobili nedôsledným postupom pri výkone ich činností a porušením ich právnych povinností. Žalobcovia opätovne zdôrazňujú, že ohľadne záležitostí týkajúcich sa bankových údajov a prístupu k bankovým účtom, konali výlučne s náležitou opatrnosťou. Ako podporu týchto tvrdení žalobcovia uvádzajú aj mediálne zverejnené články v tlači, kde totožným podvodným konaním bola spôsobená škoda viacerým od seba nezávislým osobám. Z toho jednoznačne plynie, že žalobcovia nepochybili a nepričinili sa za vznik škody. Žalobcovia tvrdia, že objasniť konanie, ktorým škoda vznikla, je vecou súdu dôsledným vykonaním dokazovania. Za danej procesnej situácie je prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania spomedzi iných možných opatrení najzdĺhhavejším opatrením v postupe súdu pri vedení konania, pretože ochrana práv účastníka sa do právoplatného skončenia trestného konania reálne naplňať nemôže. Žalobcovia majú za to, že súd nesprávne posúdil vec, nakoľko nechal do úvahy skutočnosť, že reálna doba právoplatného ukončenia daného trestného konania je v nedohľadne, keďže v prebiehajúcom horeuvedenom trestnom konaní bolo reálne zistené, že došlo k podvodnému konaniu, ktorého stopy boli zachytené aj v zahraničí a spolupráca medzi jednotlivými orgánmi činnými v trestnom konaní presahujúca hranice jedného štátu je neflexibilná a zdĺhavá, a tým pádom sa každým dňom znižuje miera jeho úspešného objasnenia. Z tohto dôvodu žalobcovia tvrdia, že jedinú efektívnu ochranu ich práv sledujúc prítom princíp spravodlivosti im môže poskytnúť len súd v civilnom konaní, na ktorý sa obrátili žalobou ešte dňa 02.02.2017. Žalobcovia uznávajú, že výber z jednotlivých opatrení slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania záleží od voľby zvolenej súdom, ale zároveň naliehajú, že je potrebné podriadiť sa aj zákonnej požiadavke uvedenej v čl. 17 CSP a to: „Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“ Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 150/2010 zo dňa 21.10.2010 je rozhodujúcim hľadiskom zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo. Žalobcovia uvádzajú, že dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie prerušil konanie v predmetnej veci, nemožno považovať za relevantný v zmysle § 162 ods.1 písm. a) CSP, keďže relevantné otázky pri posudzovaní náhrady škody v civilnom konaní si môže súd prvej inštancie vyriešiť aj sám. Za danej procesnej situácie je prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania, spomedzi iných možných opatrení, najzdĺhhavejším opatrením v postupe súdu pri vedení konania, pretože ochrana práv strany sporu by sa reálne mohla naplňať až po právoplatnom skončení trestného konania. Navyše výsledky trestného konania nie sú jedinou možnosťou ako dospieť k záveru, či je nárok na náhradu škody dôvodný. Sledujúc zásadu hospodárnosti a spravodlivosti,

žalobcovia apelujú, že prerušenie konania nie je dôvodné a je potrebné zohľadniť požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv strany sporu. Imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces je totiž právo na rozhodnutie v tzv. primeranej lehote, teda bez zbytočných prieťahov v konaní. Žalobcovia zdôrazňujú, že vždy je nevyhnutné vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych skutkových zisteniach založených rozmeroch každej súdom prejednávanej veci. Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť značne komplikované a netypické, čo však nezabavuje súd povinnosti urobiť všetko pre spravodlivé riešenie, akokoľvek sa to môže zdať zložité. Nad každým vytváraním súdneho rozhodnutia sa nesie dvojaký imperatív: rozhodnutie musí byť nielen zákonné, ale predovšetkým spravodlivé. A keďže došlo pri tomto protiprávnom konaní ku škode, na jej náhradu majú žalobcovia právo. Len taký výklad zodpovedá právnemu štátu a dodržaniu princípu právnej istoty a spravodlivosti. Žalobcovia tvrdia, že pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno ignorovať ich účel a zmysel, ktorý nie je možné hľadať len v slovách a vetách toho ktorého predpisu, v ktorom sú vždy prítomné aj princípy uznávané demokratickými právnymi štátmi. Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúci k extrémne nespravodlivému záveru znamená porušenie základných práv (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1826/11 zo dňa 07.03.2012). Pod prehnaným formalizmom sa rozumie interpretácia ustanovenia, pri ktorej striktné trvanie na formálnych stránkach práva neplní žiadnu rozumnú funkciu, ale naopak, popiera samotný zmysel právnej úpravy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 283/2011 zo dňa 07.07.2011). Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v nadväznosti na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a Listiny základných práv a slobôd čl. 36 ods. 1, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. V ďalšom uvádzame, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. V prípade rozhodnutia súdu o prerušení konania do právoplatného skončenia iného konania, je súd povinný riadne odôvodniť, aký vzťah má prerušené konanie k tomuto inému konaniu a je povinný vždy uviesť dôvody, pre ktoré konanie prerušil; pritom musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu ohľadne ďalšieho konania, v dôsledku ktorého toto konanie preruší. V tomto smere musí byť zrejmé, o aké konanie ide, predmet tohto konania a stav tohto konania. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia uvedené skutočnosti dostatočne nevyplývajú. Z dostupných dokumentov v súdnom spise vyplýva, že trestné stíhanie bolo začaté zatiaľ len vo veci, a zrejme doposiaľ nebolo začaté voči konkrétnym osobám (žalovanému 1/, žalovanému 2f). Z obsahu týchto listín nevyplýva skutočnosť, ktorá by odôvodňovala jasný záver, že skutku sa mali dopustiť žalovaní. Žalobcovia ani nikdy netvrdili, že páchatelmi trestného činu podvodu sú žalovaní. Žalobcovia od začiatku odvíjajú zodpovednosť žalovaných podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na túto skutočnosť žalobcom opäť nie je zrejmé, z akého dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že od ukončenia trestného stíhania závisí posúdenie, či žalobcom v tomto konaní označené pasívne legitimované subjekty sa dopustili trestného činu, pre ktorý je t.č. na PPZ NAKA vedené trestné stíhanie. Žalobcovia svoj nárok voči žalovaným odôvodňujú porušením povinností vyplývajúcich predovšetkým zo zákona č. 492/2009 Z.z., zákona č. 351/2011 Z.z., zákona č. 122/2013 Z.z. a zákona č. 195/2000 Z.z. porušenie ktorých vo všeobecnosti nie je trestným činom. Vychádzajúc z uvádzaného skutkového stavu v prípade, ak by žalovaní nepochybili a nedopustili sa porušenia viacerých právnych povinností, páchatel, resp. skupina páchatelov by sa ani nemohli dopustiť podvodného konania, a teda v konečnom dôsledku by žalobcom žiadna škoda nevznikla. Teda ani v prípade vypátrania páchatela zo strany orgánov činných v trestnom konaní by sa na porušení povinností zo strany žalovaných nič nezmenilo. Žalobcovia majú za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil realizáciu ich práva, uplatnenie návrhu na náhradu škody podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok môže byť odstránený v odvolacom konaní. Súd nevykonal vhodné opatrenia, aby konanie nemuselo byť prerušené a aby mohol vo veci ďalej konať. Podľa názoru žalobcov súd nemal objektívny dôvod na prerušenie konania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam máme za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec a nesprávne a jednostranne vyhodnotil predložené dôkazy, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím dospel k záveru, že konanie prerušuje do právoplatného ukončenia trestného konania. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhujeme, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 CSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

8. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný v 2: rade navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie. Vo vyjadrení uviedol: Dňa 07. 06. 2019 bola žalovanej 2 doručená výzva Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „súd“) zo dňa 06. 06. 2019 vo veci žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhajú náhrady škody voči žalovaným vo výške 10.000,00 - EUR s príslušenstvom (ďalej len „žaloba“), ktorou tento žalovaný 2 vyzval, aby sa

v lehote 10 dní vyjadrila k odvolaniu žalobcov voči uzneseniu súdu zo dňa 20. 05. 2019, ktorým rozhodol o prerušení konania do právoplatného ukončenia veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ v Spišskej Novej Vsi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-126/2-VYS-SN a vo veci vedenej Prezidiom PZ, Národná kriminálna agentúra, Národná jednotka finančnej polície, Expozitúra Stred, Banská Bystrica, ČVS: PPZ- 735/NKA-FP-S T-2017.

Žalovaná 2 k odvolaniu žalobcov zastáva nasledovné stanovisko:

Žalobcovia v odvolaní konštatujú, že vo veci, ktorá súvisí s predmetom žaloby, prebieha t. č. vyšetrovanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu na Prezidiu PZ, Národná kriminálna agentúra, Národná jednotka finančnej polície, Expozitúra Stred, Banská Bystrica, ČVS: PPZ-735/NKA-FP-ST-2017. V danej veci došlo totiž dňa 02. 09. 2019 k spojeniu viacerých trestných vecí, ktoré boli doposiaľ vedené na OR PZ v Trnave, Liptovskom Mikuláši, v Košiciach, v Bratislave I, v Nitre, vrátane Trestného konania vedeného na OR PZ v Spišskej Novej Vsi pod ČVS: ORP-126/2-VYS-SN-2016. Charakter trestnej činnosti podľa žalobcov nasvedčuje tomu, že trestné stíhanie bude zdĺhavejšie a náročnejšie než je bežne obvyklé. Žalobcovia nemajú informáciu, či už bolo v zmysle § 206 Trestného poriadku vznesené obvinenie aj voči konkrétnym osobám alebo je doposiaľ vedené trestné stíhanie len vo veci. Už teraz ale ubehlo takmer 3,5 roku od času, kedy žalobca 1 zistil realizáciu pochybných transakcií na svojom bankovom účte. Žalobcovia sú preto toho názoru, že ani stotožnenie konkrétnych páchatel'ov, ani výsledok trestného konania nemajú význam pre predmetné súdne konania o náhrade škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná 2 sa s vyššie uvedeným záverom žalobcov nestotožňuje. Ako žalobcovia konštatujú a ako je aj objektívnou skutočnosťou, vo veci, ktorá súvisí s predmetom žaloby, prebieha t. č. len vyšetrovanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu, to jest orgány činné v trestnom konaní toho času zisťujú všetky relevantné skutkové okolnosti prípadu, to jest kto sa dopustil protiprávneho konania vykazujúceho znaky trestného činu, akým konaním sa dopustil takéhoto konania, prípadnú mieru spoluúčasti a zavinenia jednotlivých osôb, spôsob, akým sa tohto konania dopustili a pod.. Samotní žalobcovia uvádzajú, že konanie bude v tomto prípade zdĺhavejšie a náročnejšie než je bežne obvyklé. Uvedená skutočnosť objektívne súvisí s náročnosťou uvedených trestných vecí, ako aj počtom zúčastnených osôb a ich rôznymi úlohami a zapojením do páchania trestnej činnosti. Za takejto situácie (absencia vedomosti o tom, akým spôsobom, resp. za akých okolností vôbec došlo k škodovej udalosti, kto ju spôsobil, či k nej neprispeli napr. svojou nedbanlivosťou samotní žalobcovia - pozri nižšie) je podľa žalovanej 2 jediný správny a možný postup zo strany súdu prerušenie konania. Bez znalosti, resp. ustálenia skutkového stavu veci, čo podľa názoru žalovanej 2 je objektívne v tomto prípade mimo možností civilného súdu, nemôže tento vôbec posudzovať otázku zodpovednosti žalovaných subjektov. Ako príklad vyššie uvedeného záveru o nevyhnutnosti ustálenia skutkového stavu orgánmi činnými v trestnom konaní žalovaná 2 napríklad poukazuje na to, že žalobcovia uvádzajú, že zo zápisnice z výsluchu svedka M.. M. K. (ktorý v trestnej veci vedenej na PPZ NAKA pod ČVS: PPZ-1018/NA-FP-ST-2018 vystupuje v procesnom postavení obvineného) jednoznačne vyplýva, že tí, ktorí sa prihlásili do internet bankingu žalobcu 1 a tí, ktorí následne zrealizovali pochybné transakcie s určitosťou neboli žalobcovia. Odhliadnuc od skutočnosti, že ide o výpoveď jednej osoby, na ktorej nie je možné bez ďalšieho postaviť záver o pravdivosti týchto iei tvrdení, výpoveď tejto osoby napr. nijakým spôsobom nedáva odpoveď na otázku, akým spôsobom sa dostal páchatel', páchatelia k prístupovým údajom (meno a heslo) k internet bankingovému účtu žalobcu 1. Odpoveď na túto otázku je totiž kľúčová pre posúdenie, či žalovaná 1 porušila v súvislosti s realizáciou platobných príkazov svoje povinnosti alebo nie a teda či je vôbec zodpovedná, prípadne spoluzodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi 1. Svedok M. K. totiž vo svojej výpovedi tiež uviedol (pozri str. 7 zápisnice o výsluchu svedka M.. M. K. zo dňa 27. 04. 2018, str. 7) že k prístupovým údajom sa dostával tak, že vyhľadával cez rôzne programy informácie uložené v rôznych internetových stránkach a získaval informácie o menách a priezviskách užívateľ'ov (návštevníkov) týchto stránok, ich e-mailových adresách, prístupových heslách. Vychádzajúc z uvedeného je vysoký predpoklad, že páchatel', prípadne páchatelia získali prístupové údaje žalobcu 1 na prístup k jeho internetbankingu z nechránenej internetovej stránky, na prístup ku ktorej žalobca 1 používal prístupové údaje (prístupové meno a heslo) ním používané tiež na prístup k internetbankingu. V prípade, že by tomu tak skutočne bolo, je viac ako zrejmé, že za škodu ktorá by takýmto spôsobom žalobcovi vznikla v žiadnom prípade nemôže zodpovedať prevádzkovateľ internetbankingových služieb, nakoľko bola spôsobená hrubým porušením/zanedbaním pravidiel bezpečnosti, resp. ochrany prístupových údajov na prístup k internetbankingu zo strany jeho užívateľa. Ustálenie odpovede na vyššie uvedenú otázku ie kľúčové ai pre posúdenie zodpovednosti žalovanej 2. Bez prístupu k internetbankingu nie je možné aby bol cez internetbanking zadaný prevodný príkaz a vygenerovaný SMS kód na autorizáciu prevodných príkazov. Vygenerovanie

SMS kódu a jeho prípadné zneužitie je tak už len výsledkom, resp, následkom neoprávneného prístupu k službe internetbankingu (ktorej poskytovateľom je žalovaná 1) a následného neoprávneného prevodu peňažných prostriedkov a nie jeho príčinou, za ktorú by mala zodpovedať žalovaná 2. Z výpovede svedka p. M.. M. K. e ďalej zrejme (pozri str. 5 zápisnice z výsluchu), že v prípade žalobcu 1 p. I. (v zápisnici o výsluchu svedka uvádzaný ako p. I.) došlo k vydaniu SIM karty na základe sfaľšovaného úradného dokumentu - potvrdenia o občianskom preukaze, ktorý doklad sfaľšoval (vyrobil) svedok p. M.. M. K. a ktorým sa preukázal na predajnom mieste žalovanej 2 pri vydávaní novej SIM karty. Žalovanej 2 nie je známe, či bol v uvedenej trestnej veci vypočutý aj zamestnanec obchodného zástupcu žalovanej 2 (podľa zistení žalovanej 2 išlo o p. L. Š.) a ak áno, čo k uvedenej veci uviedol. Z listu vyšetrovateľa je tiež zrejme, že ku dňu datovania tohto listu zamestnanec obchodného zástupcu žalovanej 2 nebol v uvedenej trestnej veci na rozdiel od ďalších iných osôb obvinený. Pokiaľ nie je preukázané, či zamestnanec obchodného zástupcu žalovanej 2 mal vedomosť, že ide o sfaľšovaný doklad, resp, že vedome spolupracoval s páchatelmi alebo bol len uvedený do omylu a SIM kartu vydal na základe dokladu, o ktorého pravosti nemal pri vynaložení odbornej starostlivosti dôvod pochybovať (verejná listina), nie je možné k otázke oprávnenosti nároku žalobcov na náhradu škody zo strany žalovanej 2 zaujať iné stanovisko, ako prezentovala doteraz. Podľa názoru žalovanej 2, ustálenie odpovede na túto skutkovú otázku, to jest zodpovedanie otázky o povahe účasti či zamestnanca obchodného zástupcu žalovanej 2 (úmysel. nebanlivosť), prípadne či išlo podvod spáchaný na samotnej žalovanej 2, ktorá bola sama uvedená do omylu (resp, zamestnanec jej obchodného zástupcu), je totiž kľúčová pre posúdenie, či žalovaná 2 porušila v súvislosti s vydaním SIM karty svoje povinnosti alebo nie a teda či je vôbec zodpovedná, prípadne spoluzodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi 1. Bez znalosti, resp, ustálenia skutkového stavu veci aj ohľadom tejto otázky, čo podľa názoru žalovanej 2 je objektívne v tomto prípade mimo možností civilného súdu, nemôže tento vôbec posudzovať otázku zodpovednosti žalovaných subjektov. Žalovaná 2 musí za terajšieho stavu vedomostí o skutkovom stave odmietnuť argumentáciu žalobcov o tom, že si riadne nespĺnila svoju povinnosť identifikovať zákazníka - osobu žiadajúcu o vydanie SIM karty, pričom je irelevantné, či tak došlo úmyselne alebo z nebanlivosti. Z výpovede svedka M.. E. K. (pozri vyššie) vyplýva, že k vydaniu SIM karty došlo na základe sfaľšovaného úradného dokumentu (verejná listina) - potvrdenia o občianskom preukaze. Podľa § 2 ods. 1 Zák. č. 224/2006 Z. z. o občianskych preukazoch občiansky preukaz je verejná listina, ktorou občan Slovenskej republiky preukazuje svoju totožnosť, štátne občianstvo Slovenskej republiky a ďalšie údaje uvedené v občianskom preukaze podľa tohto zákona. Potvrdenie o občianskom preukaze nahrádza podľa §13 vyššie uvedeného zákona po dobu maximálne 90 dní od straty platnosti občianskeho preukazu občiansky preukaz, občan podľa jeho ods. 5 po túto dobu nie je povinný mať občiansky preukaz. Zároveň stránka Ministerstva vnútra SR na ktorú odkazujú žalobcovia umožňuje overiť samotný občiansky preukaz ale nie už potvrdenie o občianskom preukaze. Ak teda napr. falzifikát potvrdenia o občianskom preukaze bol vysokej úrovne (stupňa nebezpečnosti) a zamestnanec obchodného zástupcu žalovanej 2 ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemohol mať podozrenie o tom, že ide o falzifikát, nebol dôvod k tomu, aby si žiadal predloženie ďalšieho dokladu tak, ako uvádzajú žalobcovia.

Záverom žalovaná 2 opätovne konštatuje, že za vyššie uvedenej situácie (absencia vedomosti o tom, akým spôsobom, resp, za akých okolností vôbec došlo k škodovej udalosti, kto ju spôsobil, či k nej neprispeli napr, svojou nebanlivosťou samotní žalobcovia), to jest bez znalosti, resp, ustálenia skutkového stavu veci, čo podľa názoru žalovanej 2 je objektívne v tomto prípade mimo možností civilného súdu, nemôže tento vôbec posudzovať otázku zodpovednosti žalovaných subjektov a súd nemal inú možnosť ako konanie prerušiť. Prerušenie konania sa v tomto prípade javí ako najvhodnejší procesný postup súdu. Za tejto situácie je podľa názoru žalovanej 2 žaloba žalobcov predčasná a ich postup, kedy opakovane napádajú odvolaním uznesenia súdu o prerušení konania, je iracionálny. Žalobcovia totiž v tejto fáze konania objektívne nedokážu vo vzťahu k žalovaným uniesť svoje dôkazné bremeno ohľadom všetkým predpokladov potrebných pre vznik zodpovednosti žalovaných za škodu. Za tejto situácie považuje žalovaná 2 za jediný správny postup zo strany súdu prerušenie konania tak, ako o tom odvolaním napadnutým uznesením rozhodol súd.

9. Odvolací súd postupom podľa § 385 CSP preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie je neopodstatnené, súd prvej inštancie zákonne a presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie a odvolací súd uznesenie o prerušení konania potvrdil ako vecne správne (§ 387 CSP).

10. Súd prvej inštancie pri prerušení konania poukázal na podmienky konania, prečo v konaní o náhradu škody už prerušoval v roku 2018 konanie, avšak uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.

9Co/204/2018 z 27.9.2018 bolo uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a vrátené, totiž trestné stíhanie bolo začaté vo veci a nebolo vtedy začaté ešte voči konkrétnym osobám, voči žalovaným v 1. a 2. rade, odvolací súd vydal pokyn súdu prvej inštancie, aby posúdil, či sú splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP.

11. So zreteľom na § 162 ods. 1 písm. a) CSP ako aj § 162 ods. 2 CSP súd prvej inštancie konanie prerušil bez návrhu, lebo rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V takomto prípade súd prvej inštancie mal splniť zákonné podmienky, t. j. pred vydaním uznesenia o prerušení konania, vypracovaním uznesenia, mal upovedomiť strany sporu a dať im možnosť vyjadriť k dôvodom prerušenia konania.

12. Vzhľadom na fakultatívne prerušenie konania podľa § 162 ods. 2 CSP, v prípade ak má dôjsť k prerušeniu konania bez toho, že by bol podaný návrh niektorou sporovou stranou, pred samotným vydaním rozhodnutia o prerušení konania mal súd prvej inštancie dať možnosť vyjadriť sa k stranám sporu k dôvodom prerušenia konania.

13. Súd toto splnil, o prerušení konania rozhodol uznesením a rozhodol aj dokedy má byť prerušené toto konanie. Z procesných predpisov nového procesného predpisu po skúmaní, či bolo podané odvolanie v zákonnej lehote, odvolací súd skúmal, či týmto eventuálnym uznesením o prerušení konania nejde o odklon od rozhodovania súdov od rozhodovacej praxe a či pri fakultnom prerušení civilného sporového konania boli splnené všetky zákonné podmienky. Bolo zistené, že vzhľadom na ustálenú súdnu prax nedošlo k prekvapivému rozhodnutiu prerušením konania súdom prvej inštancie. V danej veci z hľadiska skutkového stavu súd postupoval v súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/204/2018 a to po nariadení termínu pojednávania 27.3.2019, na ktorom ale žalobcovia predložili súdu zápisnicu o výsluchu svedka z vyšetrovacieho spisu PPZ NKE sp. zn. PPZ-735/NAKA-FP-ST-2017 svedka M. M. K.. Žalobcovia totiž zotrvávali na svojom tvrdení, že tento dôkaz, po výsluchu svedka M. K. neumožňuje zistiť kto je za uvedený skutok zodpovedný, preto majú za to, že nič nemení na veci konkrétne kto by zo žalovaných v 1. a 2. rade mal zodpovedať za spôsobenú škodu žalobcom. Po oboznámení sa so zápisnicou o výsluchu, po doplnení dokazovania súd prvej inštancie prijal záver, že s poukazom na § 193 CSP (súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny nie je v súlade s Ústavou SR, ústavným zákonom ..., Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom kto ich spáchal ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

14. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že v predmetnom trestnom konaní (doplňujúce šetrenie v konaní na PPZ NAKA v Banskej Bystrici, ČVS: PPZ 735/NKE-FP-ST-2017), ak v predmetnom trestnom konaní už v terajšom jeho štádiu vyšli najavo skutočnosti, z ktorých je možné zásadne vyvodiť kto je zodpovedný za daný skutok, následkom ktorého vznikla žalobcom škoda a či sa dopustili legitimované subjekty na strane žalovanej strany zločinu alebo priestupku, pre ktorý je vedené predmetné trestné stíhanie, avšak túto otázku súd prvej inštancie v občianskoprávnom konaní nie je oprávnený riešiť a od ukončenia trestného stíhania závisí právne posúdenie v danej veci, bez vyriešenia tejto otázky súd konštatoval, že nemôžu rozhodnúť, či žalobcami označení žalovaní sú subjektami, ktoré spôsobili žalobcom škodu, pričom náhrady sa žalobcovia v tomto konaní domáhajú, ide o rozsiahlu škodu, významnú a či je daná spoluzodpovednosť ďalších, prípadne pasívne legitimovaných subjektov za vyšetrovaný skutok. Bez znalosti záverov a zistení orgánov činných v trestnom konaní, a to ešte v prípade podania obžaloby, (alebo pred podaním obžaloby v trestnom konaní) súd nemôže sám zistiť bez znalosti skutkového stavu, t. j. akým spôsobom malo dôjsť k údajnému podvodu, nie je možné objektívne určiť subjekty zodpovedné za škodu, ktorá mala žalobcom vzniknúť. Súd prvej inštancie preto prerušil konanie po konštatovaní zákonnosti dôvodu na obligatórne prerušenie konania, pričom už takto opakovane rozhodol na návrh žalovaného v 1. rade so súhlasom žalovanej v 2. rade.

15. Odvolací súd poznamenáva, že z dikcie ust. § 162 ods. 2 CSP je zrejmé, že je daná povinnosť súdu prerušiť konanie, ak je naplnený niektorý zo zákonných dôvodov podľa § 162 ods. 1 písm. a) až c) CSP aj bez návrhu prerušiť konanie.

16. Súd prvej inštancie po zistení dôvodu tak obligatórneho prerušenia ako aj fakultatívneho prerušenia konania (porovnaj uznesenie 7Cdo/36/2014 NS SR), lebo ustálená súdna prax zotrváva na stanovisku, že pri splnení zákonných podmienok je možné prerušiť konanie so zreteľom na § 162 ods. 1 písm. a), § 162 ods. 2 CSP; predtým (§ 192 ods. 2 písm. c) O.s.p.), podobne aj rozhodnutie R/34/2011 - prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) závisí od úvahy súdu ...)

17. Za takéhoto stavu a podrobného odôvodnenia rozhodnutia po splnení pokynov odvolacieho súdu vo veci 9Co/204/2018 potom nie je opodstatnené odvolania, že žalobcovia sledujú hospodárnosť a spravodlivosť konania a že prerušenie konania nie je dôvodné v záujme účinnej ochrany práv strán sporu.

18. Treba prisvedčiť vyjadreniu žalovanej v 2. rade (č. l. 265 - 267), že svedok M.. M. K. uviedol podstatné skutočnosti o tom, že k prístupovým údajom sa dostával tak, že vyhľadával cez rôzne programy informácie v rôznych internetových stránkach a získaval informácie o menách a priezviskách užívateľov (návštevníkov) týchto stránok, ich emailových adresách, prístupových heslách. Je preto viac ako zrejmé, že za škodu, ktorá by takýmto spôsobom žalobcovi vznikla, žiadnym prípade nemohla zodpovedať prevádzkovateľka internetbankingových služieb, nakoľko bola spôsobená hrubým porušením, resp. zanedbaním pravidiel bezpečnosti a ochrany prístupových údajov na prístup k internetbankingu zo strany jeho užívateľa. V prípade žalobcu I. (zápisnica o výsluchu svedka je uvádzaný ako p. I.) došlo k vydaniu SIM karty na základe sfaľšovaného úradného dokumentu, t. j. falšovania potvrdenia o občianskom preukaze, ktorý doklad, ktorý doklad sfaľšoval alebo vyrobil M.. K. a ktorým sa preukázal na predajnom mieste žalovanej v 2. rade pri vydávaní novej SIM karty (zjavná trestná činnosť).

19. Odvolací súd konštatuje, že samozrejme žalovaná v 2. rade sa bráni nielen náhrade škody, ale aj trestnému stíhaniu, resp. vyslovenia trestného záveru v trestnom konaní.

20. Po vrátení veci odvolací súd podľa ustálenej súdnej praxe ukladá súdu prvej inštancie, že je povinný zistiť v lehote siedmich dní, či bolo ukončené trestné stíhanie vo veci podľa výroku uzneseniu súdu prvej inštancie, ak nebolo právoplatne, vyžiadať od trestných úradov, odbor kriminálnej polície spis, resp. rozhodnutie o vznesení obvinenia alebo podanie obžaloby a tak pokračovať v konaní v súlade so zásadou hospodárnosti konania, (zruší svoje uznesenie súd autoremedúrou podľa § 163 CSP na návrh žalobcov 1,2).

21. Odvolací súd podľa § 396 CSP vzhľadom na to, že išlo o procesné rozhodnutie, nerozhodoval o trovách odvolacieho konania.

22. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).